

**ДЕЯКІ АСПЕКТИ РОЗВ'ЯЗАННЯ СУЧАСНИХ ЕКОНОМІЧНИХ
ПРОБЛЕМ УКРАЇНИ**

Економічна ситуація України на сучасному етапі свідчить про подальше поглиблення економічної кризи, причинами розвитку якої, як визначає В. М. Гець, виявилися: неврахування вітчизняними трансформаторами того факту, що з початком ХХ століття у світовій економіці розпочався перехід від режиму вільної торгівлі до панування монополій; втрата державою контролю за процесами суспільного відтворення; неконтрольована приватизація, яка спричинила «збагачення мізерної частини нації при одночасному зубожінні гігантської маси населення»; галопуюча інфляція та придушення її монетарними методами, що разом лишили підприємств обігових коштів, а населення — заощаджень і необхідного для власного відтворення рівня заробітної плати; політична нестабільність в країні; відсутність науково обґрунтованої економічної теорії трансформаційних перетворень та інше [1].

Отже, задача сучасності — кардинальні зміни з подолання наслідків фінансово-економічної кризи на основі сумісних дій як держави, так і ринкових механізмів. В цьому аспекті авторка згодна з думкою Борейка В. І., що першочерговим заходом держави для відновлення економічного зростання в Україні повинно бути здешевлення кредитів для всіх суб'єктів господарювання. З цією метою необхідно знизити облікову ставку до нульового рівня. Водночас законодавчо потрібно затвердити маржу комерційних банків за кредитними операціями 4-5 %. Це дозволить при плановій річній інфляції також на рівні 4-5 % надавати кредити всім бажаним під 10 % річних [2, с. 10].

Наступним заходом виступає активна інвестиційна політика, яка являє собою основну умову довготривалих позитивних темпів економічного зростання як реального сектора економіки, так і окремих підприємств. До десятки основних країн-інвесторів, на які припадає понад 83 % загального обсягу прямих інвестицій, входять: Кіпр — 18712 млн дол., Німеччина

— 6194,8 млн дол., Нідерланди — 5504 млн дол., Російська Федерація — 3842,1 млн дол., Австрія — 3216,4 млн дол., Велика Британія — 2724,4 млн дол., Віргінські острови (Брит.) — 2452,4 млн дол., Франція — 1843 млн дол., Швейцарія — 1277,5 млн дол. та Італія — 1259 млн дол. [3, с. 26].

Однак, як свідчить практика, досягнення України на міжнародному рівні щодо залучення іноземних інвестицій за останні роки є недостатніми. Це пояснюється рядом проблем, які ускладнюють міжнародних рух капіталу як в Україну, так і з неї. Серед цих проблем можна назвати: загальний макроекономічний розвиток; незначні зміни структури національної економіки; відсутність досконалого фондового ринку; незавершеність приватизаційних процесів та відсутність гарантування прав приватної власності; нерозвиненість фінансової інфраструктури; недостатня розробка програм оптимізації шляхів поступу іноземного капіталу та інше. Тому задача держави міститься в подоланні тенденції до скорочення прямих іноземних інвестицій та використанні усіх заходів до їх зростання.

Важливим аспектом цієї проблеми виступає запобігання непропорційному розподілу обсягів залучення інвестицій у регіони України. Так, на сьогоднішній день основна питома вага капітальних інвестицій розподіляється на розвинені сфери економічної діяльності. Серед таких регіонів можна назвати наступні: Київська, Дніпропетровська, Харківська, Донецька, Львівська, Одеська, Запорізька області. В той же час ті регіони, які найбільш потребують інвестицій, — не одержують їх. До таких регіонів відносяться: Тернопільська, Чернівецька, Кіровоградська та Чернігівська області [3, с. 25].

Таким чином, як визначають Козаченко Л. А. та Крамаренко І. С. [3, с. 27], однією з найважливіших задач сучасності є необхідність вирішення регіональних проблем залучення ефективних інвестицій в економіку, першочергові з яких: відсутність регіональної системи маркетингу, неконкретизована потреба в інвестиційних ресурсах через відсутність програм соціально-економічного розвитку значної кількості територіальних громад, критично недостатня кількість належним чином розроблених інвестиційних пропозицій, низька зацікавленість внутрішнього інвестора, безсистемність роботи з іноземними інвесторами, недостатній рівень кадрового потенціалу,

неналежна система інформаційного забезпечення інвестиційної діяльності. Тому тільки подолання цих причин надасть можливість реалізувати стратегічні напрями діяльності держави для активізації інвестиційної діяльності в Україні і забезпечити створення привабливого інвестиційного клімату та розвиток інфраструктури, необхідні для сталого економічного зростання і підвищення життєвого рівня населення.

Література

1. Трансформація моделі економіки України (ідеологія, протиріччя, перспективи) / за ред. академіка НАН України В. М. Гейця ; Інститут економічного прогнозування. — К. : Логос, 1999. — 500 с.
2. Борейко В. І. Причини та шляхи розв'язання сучасних економічних проблем України / В. І. Борейко // Економіка, фінанси, право. — 2014. — № 4. — С. 8-10.
3. Козаченко Л. А., Крамаренко І. С. Залучення інвестицій в регіони України: стан та перспективи розвитку / Л. А. Козаченко, І. С. Крамаренко // Економіка, фінанси, право. — 2014. — № 3. — С. 25-29.